দিলাওয়ার সিংহ (মৃত) আইনগত উত্তরাধিকারীঙ্ক মাধ্যমরে

ବନାମ

ଅତିରିକ୍ତ ଜିଲ୍ଲା ବିଚାରପତି, ଗାଜିଆବାଦ

13 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 1995

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ, ବି.ପି. ଜୀବନ ରେଡ୍ଡୀ

ଏବଂ ବି.ଏଲ୍. ହଂସାରିଆ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବୃନ୍ଦ]

ୟୁ.ପି. ଜମି ଜୋତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1960 :ଧାରା 5, 10(2) ।

ଅତିରିକ୍ତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା କ୍ଷେତ୍ର - ଗଣନା - ଜମି ଦାନ - ସିଲିଂ ଲାଗୁ ନକରିବା ପାଇଁ ଜାଲ କାରବାର - ଦତ୍ତ ପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଜମିକୁ ଜମି ମାଲିକଙ୍କ ଜୋତରୁ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ ।

ୟୁ.ପି. ଜମି ଜୋତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1960 ଅନୁଯାୟୀ ଜାରି ହୋଇଥିବା ଏକ ନୋଟିସର ଜବାବରେ, ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କର ରିଟର୍ଣ୍ଣ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ପୌତ୍ରଙ୍କୁ କିଛି ଜମି ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ । ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ତଥା ପ୍ରଥମ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମାକୁ ଏଡ଼ାଇବା ପାଇଁ ଏହି ଉପହାର ଏକ ନକଲି ଥିଲା, ତେଣୁ ଦତ୍ତପତ୍ରରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଜମିକୁ ଅପିଲ୍‌କାରୀଙ୍କ ଅଧିକାରରୁ ବାଦ୍ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାୟର ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ ।

ଅପିଲକାରୀ ଦତ୍ତପତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ ଆବୃତ ଜମିଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ଜୋତରୁ ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ ହକଦାର ଥିଲେ କି ନାହିଁ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ କରିବାରେ:

ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଜମି ଜୋତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1960 ର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ, ଏହାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ତାରିଖରୁ ଏବଂ ସେହି ତାରିଖରୁ, କୌଣସି ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱଧାରୀ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟଥା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ନଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ସୀମା କ୍ଷେତ୍ରଠାରୁ ଅଧିକ କ୍ଷେତ୍ର ଧାରଣ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନ, ପ୍ରଥା କିମ୍ବା ବ୍ୟବହାରରେ କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ଯାହା ବିପରୀତ ତାହା ସତ୍ତ୍ୱେ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ବଳବତ୍ତର ହୋଇ ଘୋଷଣା କରାଗଲା ଯେ ଅଗଷ୍ଟ 20, 1959 କିମ୍ବା ତା'ପରେ ହୋଇଥିବା ଯେକୌଣସି ହସ୍ତାନ୍ତର କିମ୍ବା ବିଭାଜନକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯିବ ଏବଂ ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଅତିରିକ୍ତ

ଜମିକୁ ଏପରି ଗଣନା କରାଯିବ ଯେପରି ଘୋଷଣାକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଗଷ୍ଟ, 1959 ର ବିଂଶତମ ତାରିଖ କିମ୍ବା ତା'ପୂର୍ବରୁ ଘୋଷଣାକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ହସ୍ତାନ୍ତର କିମ୍ବା ବିଭାଜନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇନଥିଲା, ଏବଂ ଏପରି ହସ୍ତାନ୍ତର ସତ୍ତ୍ୱେ, ଅତିରିକ୍ତ ଜମିକୁ ଗଣନା କରାଯିବ । ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ, ଦଉପତ୍ରଟି ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଛଳନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଲିଲ ଥିଲା, ଏହାର କୌଣସି ଅସ୍ତିତ୍ୱ ନାହିଁ ଯାହା ଅତିରିକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଦଲିଲରେ ସରକାରଙ୍କୁ ବାଧ କରିବ । ଯେହେତୁ ଏହା ଏକ ଛଳନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଦସ୍ତାବିଜ ଥିଲା, 1971 ଜାନୁଆରୀ 24 କିମ୍ବା ତା' ପରେ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ହସ୍ତାନ୍ତରଣ କିମ୍ବା ଭାଗବଣ୍ଟନର ବୈଧତା ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଲାଭଦାୟକ ନୁହେଁ ।

ରାମଧର ସିଂହ ବନାମ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ, **[1994] Supp. 3 ଏସ୍.ସି.ସି. 702, ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା ।**

ଦେୱାନୀ ଅପିଲିୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 2234/1979 ।

ସି.ଏମ୍.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.ପି. ନଂ. 522/1978ରେ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 10.11.78 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ରବୀନ୍ଦ୍ର ବନା ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏ.କେ. ଶ୍ରୀବାସ୍ତବଙ୍କ ପାଇଁ ଆର.ସି. ବର୍ମା, ସୁଶ୍ରୀ ରୀନା ଜୈନ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଜମି ଜୋତର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଅଧିନିୟମ, 1960 (ସଂକ୍ଷେପରେ 'ଅଧିନିୟମ')ର ଧାରା 10(2) ସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କ ରିଟର୍ଣ୍ଣ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ସେଥିରେ ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ 1965 ମସିହା ମେ 6 ତାରିଖରେ ସେ ଖସଡ଼ା ନଂ. 266 ଅଧୀନରେ ଅଠର ବିଶ୍ୱା 'ପୁଖତା', ନଂ. 613 ଅଧୀନରେ ଦୁଇ ବିଘା, ସାତ ବିଶ୍ୱା ଓ ଦଶ ବିଶ୍ୱା; ନଂ. 616 ଅଧୀନରେ ତିନି ବିଘା, ଷୋହଳ ବିଶ୍ୱା ଓ ଛଅ ବିଶ୍ୱା ଇତ୍ୟାଦି ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ । ସମସ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏକକାଳୀନ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ ଉପହାରଟି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଅନୁଯାୟୀ ଲାଗୁ ହୋଇଥିବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମାକୁ ଏଡାଇବା ପାଇଁ ଏକ ଜାଲ କାରବାର । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ 10.11.1978 ତାରିଖରେ C.M.W.P. ନଂ. 522/78 ରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ତାଙ୍କ ଆଦେଶରେ ଏହି ନିଷ୍କର୍ଷ ସହିତ ସହମତ ହୋଇ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଇଥିଲେ:

> "ମୋ ମତରେ, ବିବାଦ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ସମର୍ଥନ କରିଥିବା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଏପରି ତଥ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି ଯାହାକୁ କୌଣସି

କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରଗତ ତ୍ରୁଟି ଦ୍ୱାରା ଦୂଷିତ ହୋଇଛି ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ନିଜସ୍ୱ ନିଷ୍କର୍ଷରେ ପହଞ୍ଚିବାର ଅଧିକାର ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜର ଆଜ୍ଞାଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ନିଜସ୍ୱ ରାୟକୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ଏହି ଆଧାରରେ ଯେ ନଥିରେ ଥିବା ତଥ୍ୟଏବଂ ପ୍ରମାଣକୁ ଭିତ୍ତି କରି ଉକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି କିମ୍ବା ନିମ୍ନ ଅପିଲିୟ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏପରି ଘୋଷଣା ହୋଇନଥାନ୍ତା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଥିଲା ଯେ ପ୍ଲଟ୍ ନଂ. 992 ହେଉଛି ଆବାଦି ଜମି । ପୁଣିଥରେ, ମୁଁ ଦେଖୁଛି ଯେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଏବଂ ନିମ୍ନ ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତର ରାୟରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଆଲୋଚନା ହୋଇଛି ଏବଂ ଏକ ତଥ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ଯାହାକୁ ଆଜ୍ଞାଦେଶ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।"

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରବିନ୍ଦ୍ର ବାନା ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ *ରାମଧର ସିଂହ ବନାମ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ*, [1994] Supp. 3 SCC 702 ରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5(6) ର କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦତ୍ତପତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଆବୃତ ଜମିକୁ ବାଦ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ରାଜ୍ୟ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଆର.ସି. ବର୍ମା ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ବିଜ୍ଞପ୍ତି ତାରିଖ ଅଗଷ୍ଟ 20, 1959 ଥିଲା । ଯେହେତୁ ଅପିଲକାରୀ ଅତିରିକ୍ତ ସୀମା କ୍ଷେତ୍ରର ଗଣନା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ରିଟର୍ଣ୍ଣ ଦାଖଲ କରିନଥିଲେ, ତେଣୁ ଧାରା 10(2) ଅନୁଯାୟୀ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ସେଥିରେ, ସେ ଏହି ଆଳ ସହିତ ଆସିଥିଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ନାତିଙ୍କୁ ଜମି ଉପହାର ଦେଇଥିଲେ । ଯେହେତୁ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ସତ୍ୟ ଭାବରେ ପାଇଥିଲେ ଯେ ଉପହାର କାରବାର ଏକ ଜାଲିଆତି ଥିଲା, ଏହାକୁ ଏପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯିବା ଉଚିତ ଯେପରି କୌଣସି ବିଚ୍ଛିନ୍ନତା ନଥିଲା କିମ୍ବା ଏହା ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପରାସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ, *ରାମଧର ସିଂହଙ୍କ* ମାମଲାର ଅନୁପାତ (ଉପରୋକ୍ତ) ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଲାଗୁ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ବିଚାର ପାଇଁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଦତ୍ତପତ୍ର ଅଧୀନରେ ଥିବା ଜମିଗୁଡ଼ିକୁ ତାଙ୍କ ଜୋତରୁ ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ ହକଦାର କି?ଯଦି ଦତ୍ତପତ୍ରଟି ବୈଧ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ତାଙ୍କର ଜୋତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5ରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ରହିବ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 5 ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଏହାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ତାରିଖରୁ ଏବଂ ସେହି ତାରିଖରୁ, କୌଣସି ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ-ଧାରକ, ଏହି ଅଧିନିୟମ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟଥା ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ନଥିଲେ, ତାଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ସୀମା କ୍ଷେତ୍ରଠାରୁ ଅଧିକ କ୍ଷେତ୍ର ଧାରଣ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ, ବର୍ତ୍ତମାନ ବଳବତ୍ତର ଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଆଇନ, ପ୍ରଥା କିମ୍ବା ପ୍ରଚଳନ କିମ୍ବା ଚୁକ୍ତିନାମାରେ ବିପରୀତ ଯେକୌଣସି ବିଷୟ ସତ୍ତ୍ୱେ । ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଜଣେ ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ-ଧାରକଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ସୀମା କ୍ଷେତ୍ର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ, ଅଗଷ୍ଟ, 1959 ର ବିଂଶ ତାରିଖ ପରେ କରାଯାଇଥିବା

ଯେକୌଣସି ଜମିର ହସ୍ତାନ୍ତର କିମ୍ବା ବିଭାଜନକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯିବ ଏବଂ ବିଚାରକୁ ନିଆଯିବ ନାହିଁ, ଯାହା ହସ୍ତାନ୍ତର କିମ୍ବା ବିଭାଜନ ହୋଇନଥିଲେ ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ଅତିରିକ୍ତ ଜମି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଥାନ୍ତା । ଏହିପରି ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ ଯେ ଯେତେବେଳେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହେଲା ଏବଂ ଘୋଷଣା କରାଗଲା ଯେ 1959 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସର 20 ତାରିଖ କିମ୍ବା ତା'ପରେ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ହସ୍ତାନ୍ତର କିମ୍ବା ବିଭାଜନକୁ ଅଣଦେଖା କରାଯିବ ଏବଂ ତାହାକୁ ହିସାବକୁ ନିଆଯିବ ନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ଅତିରିକ୍ତ ଜମିକୁ ଏପରି ଭାବରେ ଗଣନା କରାଯିବ ଯେପରି 1959 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ ମାସର 20 ତାରିଖ କିମ୍ବା ତା' ପୂର୍ବରୁ ଘୋଷଣାକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଧାରଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ହସ୍ତାନ୍ତର କିମ୍ବା ବିଭାଜନ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇନଥିଲା ଏବଂ ଏପରି ହସ୍ତାନ୍ତରଣ ସତ୍ତ୍ୱେ ଅତିରିକ୍ତ ଜମିକୁ ଗଣନା କରାଯିବ । ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଯେ ଦଣ୍ଡପତ୍ର ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏକ ଜାଲ ଦଲିଲ୍ ଥିଲା, ଏହାର କୌଣସି ଅସ୍ତିତ୍ୱ ନାହିଁ ଯାହା ଅତିରିକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାରେ ସରକାରଙ୍କୁ ବାଧ କରିବ ।

ଏହା ଏକ ଛଳନାପୂର୍ଣ୍ଣ ଦସ୍ତାବିଜ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହେବା ପରେ, ଜାନୁଆରୀ 24, 1971 ରେ କିମ୍ବା ତା'ପରେ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ହସ୍ତାନ୍ତର କିମ୍ବା ବିଭାଜନର ବୈଧୀକରଣ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଲାଭଦାୟକ ନୁହେଁ । ଉପରୋକ୍ତ ମାମଲାରେ ଏହି ଅନୁପାତ, ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ସହିତ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ନୁହେଁ । ତଦନୁସାରେ ଅପିଲକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଛି । କୌଣସି ଖର୍ଚ୍ଚ ନାହିଁ ।

ଟି.ଏନ୍.ଏ. ଅପିଲ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।